

Derudover har forældre mulighed for at få dækket tabt arbejdsfortjeneste, hvis de passer et handicappet barn i hjemmet, og pårørende til døende har også ret til plejevederlag, hvis de passer deres døende familiemedlemmer i hjemmet.

Så alt i alt er der faktisk en række ordninger i sociallovgivningen, der giver pårørende muligheder for at deltage i plejen af deres pårørende.

Men dette forslag berører jo ikke kun socialområdet, men også arbejdsmarkedsområdet, og i den forbindelse rejser forslaget også en række problemer, som kan gøre det meget vanskeligt for os at støtte forslaget.

Fra radikal side lægger vi især vægt på, at forslaget sandsynligvis vil have den uheldige konsekvens – det giver næsten sig selv – at det vil reducere arbejdskraftudbudet, og i den nuværende situation, hvor der i forvejen er mangel på arbejdskraft inden for visse brancher, vil det bestemt ikke være særlig befordrende for den fortsatte økonomiske vækst og dermed de muligheder, det giver for at have et velfungerende velfærdssamfund, hvis der trækkes mere arbejdskraft ud af arbejdsmarkedet. Alene af den grund kan det derfor være svært at støtte forslaget.

Samtidig vil en sådan orlovsordning også gøre det svært for den enkelte arbejdsgiver at planlægge, hvis medarbejdere får mulighed for at forlade arbejdspladsen, ikke bare i en kortere, men måske oven i købet i en længere periode.

Endelig er det også værd at bemærke, at selv om vi i en årrække faktisk har haft en såkaldt sabbatorlovsordning, som også kunne bruges her, fik den aldrig den store tilslutning, som man måske kunne have forventet. På den baggrund er spørgsmålet altså, om der i virkeligheden er behov for flere orlovsmuligheder.

På den baggrund kan vi ikke støtte forslaget, og vi kan måske oven i købet stille os undrende over for, om det virkelig kan være rigtigt, at det generelt er SF-politik med flere af den type fuldtidsorlovsordninger, når der er den klare tendens, at det primært er kvinderne, der benytter dem, og at der altså er et ligestillingsproblem, men det må jo være op til SF selv at finde ud af, hvordan man forholder sig til det spørgsmål.

Jette Gottlieb (EL):

Man kan jo mod sædvane i sociale spørgsmål fristes til at citere den konservative ordfører: Det er et gennemført positivt forslag.

Enhedslisten tror imidlertid, at problemet snarere er, at det er usikkert, hvor mange der overhovedet vil gøre brug af ordningen. Men faktisk synes vi, forslaget er et glimrende supplement til de løsninger, der ellers findes, f.eks. døgnpleje og plejehjem, at man kan give pårørende mulighed for at passe et ældre familiemedlem, og derfor støtter Enhedslisten faktisk forslaget.

Vi er selvfølgelig klar over de usikkerheder, der ligger i det, vi er også klar over de problemer, der kan ligge i det, og vi er fuldstændig klar over de kønspolitiske skævheder, der kan ligge i det, men vi synes, det er en mulighed, der er værd at tilbyde.

Tove Videbæk (KRF):

B 132 er et beslutningsforslag, som holdningsmæssigt kunne være plukket i Kristeligt Folkepartis have, nemlig orlov fra arbejdsmarkedet for at pleje ældre og handicappede familiemedlemmer i hjemmet.

I bemærkningerne siges det, at alt for mange ældre er ensomme, og at omsorgen for ældre ikke er tilstrækkelig. Forudsætningerne for en god omsorg for de ældre og handicappede er mere tid sammen med familien, og beslutningsforslaget skal bidrage til en positiv udvikling, hvor de enkelte familier på et tidligt tidspunkt får mulighed for at få kvalitet generationerne imellem, og pårørende til ældre familiemedlemmer skal have tid til og mulighed for at være til stede, når de ældre i familien på et tidspunkt bliver hjælpeløse. Det er virkelig smukke og positivt ladede udtalelser, der emmer af medmenneskelig omsorg.

Men det skal dog siges, at når der tales om, at de enkelte familier på et tidligt tidspunkt skal have mulighed for at få kvalitet generationerne imellem, mener vi nok i Kristeligt Folkeparti, at det er lidt sent at vente med at begynde på det, til en ældre eventuelt bliver hjælpeløs. Kvalitet generationerne imellem skal skabes, mens børnene er helt små, og her skal bedstemor og bedstefar være med. De skal have lov til at glæde sig med de unge over de små nye, der er født, og det lille barn skal helt fra livets begyndelse lære at glæde sig over at få lov til at være sammen med bedstefar og bedstemor og onkler og tanter osv., så det er helt naturligt at hjælpe, når en pårørende bliver ældre og eventuelt hjælpeløs og man kender hinanden fra andet end et lille postkort til jul og påske. For hvis man kun kender hinanden perifert og sporadisk, er der